

ת"פ 57609/06/14 - מדינת ישראל נגד אבטמו אבבה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 57609-06-14 מדינת ישראל נ' אבבה(עציר)
תיק חיצוני: 0-5110-20140-6012

בפני	כב' השופטת גלית ציגלר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אבטמו אבבה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עזר מבורך

החלטה

1. הנאשם הגיש בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיפים 74 ו- 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982, וסעיפים 11 ו- 12 ב' (בצירוף סעיף י' לתוספת) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א - 1981 (להלן: "**החוק**", "**חוק המרשם הפלילי**" בהתאמה).

2. כתב אישום מתאר שני אירועים בהם תקף הנאשם את המתלון וגרם לו חבלה של ממש, כשבאירוע הראשון מיוחסות לנאשם גם עבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, הכחיש את המיוחס לו וטען כי המתלון בעל עבר פלילי, סובל מבעיות נפשיות, ואף הגיש בעבר תלונה נוספת כנגד הנאשם אשר נסגרה מחוסר ראיות.

בנסיבות אלו, ביקש ב"כ הנאשם לקבל לידיו את גיליון הרישום הפלילי של המתלון, חומר רפואי פסיכיאטרי הקשור בו, התלונה שהגיש המתלון בתיק שנסגר וכל חומר החקירה שבו, לרבות התרשומת בנוגע לעילת הסגירה.

לדבריו, החומר המבוקש עשוי לסייע להגנת הנאשם, עשוי לשפוך אור על אופיו של המתלון, מידת מהימנותו ומעורבותו באירועים, כמו גם על הרקע ומערכת היחסים המורכבת שבינו לבין המתלון.

4. ב"כ המאשימה התנגד לבקשה, וטען שהנאשם לא הצביע על טעם ספציפי המצדיק לאפשר עיון בחומר וגילוי המסמכים, כאשר אין ברישום הפלילי של המתלון כדי לסייע בהגנת הנאשם, בשעה שכתב האישום אינו מבוסס רק על עדותו אלא על עדויות וראיות נוספות, כשלטענתו מסירת החומר תהווה פגיעה בלתי מידתית ובלתי נחוצה בפרטיות המתלון, ועל כן יש לדחות את הבקשה.

עמוד 1

5. זכות העיון בחומר החקירה היא בעלת חשיבות למימוש זכותו של הנאשם למשפט הוגן ונועדה לאפשר לו להכין את הגנתו כראוי.

בבוא בית המשפט להחליט בבקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק, עליו לבחון האם המסמך מהווה חומר חקירה על פי מבחן הרלוונטיות של החומר לכתב האישום ולהגנתו של הנאשם, ולאחר מכן לבחון האם יש לאותו מסמך חיסיון או שקיימים אינטרסים מנוגדים הגוברים על זכות העיון. כאשר החומר אינו מועיל להגנת הנאשם וחשיפתו עלולה לפגוע באינטרס הציבורי, יטה בית המשפט שלא לחשוף את החומר (ראה בג"צ 233/85 אלהוזייל נ' מ"י, פ"ד לט (4) 124; ג"צ 1885/91 צוברי נ' פרקליטות מחוז ת"א; בש"פ 9322/99 מסרוואה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 376, 381).

6. ומהכלל אל הפרט;

ב"כ הנאשם מבקש לעיון במספר מסמכים, אשר לטענתו רלוונטיים להגנתו של הנאשם:

א. תיק סגור מספר 301118/2013 בו נחקר הנאשם בגין תלונה אחרת שהגיש

נגדו המתלונן;

ב. תרשומת פנימית של התביעה לגבי סיבת סגירת התיק לעיל;

ג. גיליון הרישום הפלילי של המתלונן;

ד. תיק רפואי/פסיכיאטרי של המתלונן.

7. **בכל הקשור לזכות העיון בתיק סגור** - סוגיה זו נדונה בשתי החלטות שניתנו לאחרונה על ידי בית המשפט העליון, ובהן נבחנה זכותו של הנאשם לקבל מידע אודות תיקי מב"ד ותיקים סגורים של עדי תביעה, כשבכל אחת מהן הגיע בית המשפט לתוצאה שונה, לרבות בשאלת המסגרת הנורמטיבית שחלה על הסוגיה (בש"פ 5535/13 מ"י נ' שימשילשווילי (15.8.13); בש"פ 1408/14 פלוני נ' מ"י (14.4.14, להלן: "עניין שימשילשווילי", "עניין פלוני" בהתאמה)).

כך, בעניין שימשילשווילי קבע בית המשפט העליון כי ניתן למסור מידע אודות תיקי מב"ד ותיקים סגורים במידה שהחומר עומד בתנאי סעיף 74 לחוק, תוך שנקבע כי "**אין לקבל את הטענה כי חוק המרשם יצר מסלול נפרד ומנותק מהוראות החסד"פ**" (סעיף 11 לפסק הדין).

לעומת זאת, בעניין פלוני נקבע שלא ניתן למסור מידע כאמור, משום שחל חוק המרשם הפלילי אשר קובע כי "**המרשם יהיה חסוי ולא יימסר מידע ממנו אלא לפי חוק זה**", ובין היתר לרשויות ובעלי תפקידים המפורטים בתוספת לחוק, כשבית המשפט אינו נמנה עם הגופים המפורטים בה (סעיפים 3 ו-5 לחוק המרשם

הפלילי).

מכאן, שהפסיקה אינה אחידה ואין הלכה בסוגיה של עיון בתיקים סגורים ומב"דים, ואני סבורה כי הגישה המוצעת בעניין שימשילשווילי מתאימה יותר לנסיבות המקרה, כך שאין לשלול באופן גורף כל בקשה של נאשם לקבל חומר המצוי בתיק סגור, ויש לבחון זאת באופן ספציפי התואם כל מקרה לגופו, כשהבחינה תעשה בהתאם לקריטריונים שהותוו בפסיקה לגבי סעיף 74, אשר מהווה דין מיוחד.

התביעה העבירה לעיוני את תמצית התיק הסגור, אשר מתייחס לתלונות דומות שהגיש אותו מתלונן כנגד הנאשם על אירוע שהתרחש בשנת 2013, כאשר סמיכות הזמנים, הדימיון בין העבירות והזהות בין הצדדים, כמו גם העובדה שהתביעה החליטה לסגור את התיק, מובילה למסקנה שמדובר בחומר רלוונטי הקשור להגנת הנאשם, ועל כן יש להעבירו לעיון הנאשם.

8. שונה הדבר בכל הקשור **לתרשומת הפנימית שערכה התביעה לגבי סיבת סגירת התיק** הנ"ל. מדובר במסמך פנימי שאין לסווגו כחומר חקירה, שכן כפי שנקבע בפסיקה: **"משמעותו של חריג זה היא כי אין לסווג כחומר חקירה מסמכים פנימיים כגון תיעוד של דיונים והתכתבויות בין המשטרה לפרקליטות בנוגע לחקירה; סיכומים וסיכומי ביניים על מהלך החקירה; התרשומות מחומר הראיות, עיבודו, ניתוחו וכדומה"**.

בנסיבות אלה, התרשומות התביעה מחומר הראיות אינה רלבנטית ואינה קשורה להגנת הנאשם, כאשר בית המשפט יוכל להתרשם ולגבש את מסקנותיו בעצמו, ולכן תרשומת זו לא תועבר לעיון הנאשם (ראה: בש"פ 10787/06 מוסא אבו שחאדה נ' מ"י - ההדגשה הוספה, ג.צ.; בש"פ 7008/97 מ"י נ' הורוביץ; בש"פ 2270/06 חאלד אל עילווי נ' מ"י - מהן עולה כי ככלל, מסמך הנושא הנחיות פנימיות בין גופי החקירה והתביעה ובינם לבין עצמם, הינו בגדר תרשומת פנימית המהווה חריג לזכות העיון בחומר הראיות).

9. באשר לגיליון הרישום הפלילי של המתלונן - נקבע בפסיקה כי העיון בחומר זה יתאפשר, כאשר הפגיעה בפרטיותו של המתלונן הינה מידתית ונועדה ליתן לנאשם הזדמנות הוגנת להתגונן, כאשר הרישום משקף את סוג העבירות, חלוף הזמן מאז בוצעו, הקשר בין האישום עליו מעיד המתלונן לבין ההרשעות הקודמות, וגורמים נוספים רלוונטיים (בש"פ 5881/06 שלמה בניזרי נ' מ"י, פ"ד סב(1) 684).

במהלך הדיון בבקשה הועמד גיליון הרישום הפלילי של המתלונן לעיונו של בית המשפט בלבד.

בחנתי את טענות ההגנה שהעלה הנאשם כלפי המתלונן ובהן הטענה:

"... למתלונן יש עבר פלילי עשיר בעבירות אלימות, והדעת נותנת שאנשים מפחדים ממישהו כזה ולכן רלוונטי לראות את העבר הפלילי שלו", ולטעמי לאחר עיון בגיליון ההרשעות **ובשלב זה**, לא ראיתי כיצד יש בו כדי לקדם את הגנת הנאשם, וכיצד יכול עברו להשפיע על בירור אופיו של המתלונן בתיק הספציפי. עם זאת,

יהיה ב"כ הנאשם רשאי לברר את הנושא בשלב הבאת הראיות, וניתן יהיה לבחון שוב את הפוטנציאל הגלום בגיליון ההרשעות להגנתו של הנאשם.

10. בכל הקשור לתיקו הרפואי של המתלונן - מדובר בטענה סתמית, שמקורה בשמועות ואמירות כלשהן, ללא שב"כ הנאשם הצביע על מקור מבוסס דיו להעלאת טענות אלה, והדבר נראה "כמסע דיג".

ואוסיף, כי גם אם ישנו תיק רפואי כזה, לא מצאתי בטיעוני ב"כ הנאשם טעמים מספיקים המצדיקים לפגוע בפרטיותו של המתלונן, ועל כן אני דוחה את הבקשה ככל שמתייחסת לחומר זה.

11. לאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את הבקשה בחלקה ומורה למאשימה להעביר לעיון הסנגור רק את חומר החקירה בתיק הסגור.

המסמכים יועברו בהקדם האפשרי על מנת שניתן יהיה לקיים את דיון ההוכחות במועד שנקבע.

החומר שהוצג לעיון בית המשפט - יוחזר לתביעה.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ה, 22 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים

המזכירות תשלח לצדדים.